

L'anonimat de les xarxes: mantinguem la calma i no alimentem el fenomen

Dc, 6/02/2013 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Portem ja algunes setmanes de febre sobre la difusió a les xarxes socials de continguts que van des de la broma de mal gust fins a l'autèntica agressió o assetjament moral. Amb la preocupació afegida que sovint son menors els actors o els destinataris d'aquests missatges.

El fenomen té una dimensió antiga com la humanitat -des de fer broma o riure a costa dels altres, fins a la voluntat de fer mal a un altre mitjançant l'ús de la falsedat- i una dinàmica nova que és la capacitat de les noves tecnologies per multiplicar els missatges des d'un relatiu anonimat. Allò que abans restava escrit a la porta d'un lavabo fins que passava el personal de neteja, avui pot circular amb tota impunitat amb accés a moltes més persones.

La incidència d'aquests fenòmens a les escoles, malgrat el que es pugui pensar per la difusió una mica alarmista que n'han fet alguns mitjans, no és desbocada. Però sí que és cert que, des de fa tres o quatre anys, s'està produint un *in crescendo* de la inquietud.

Amb tot, si els pares i mares i les escoles fan la seva tasca, podem estar relativament tranquils. Són moltes les escoles que tenen o han actualitzat protocols per fer front a casos derivats del mal ús d'aquestes aplicacions. També des de fa temps hem plantejat a les escoles que vagin actualitzant els seus Reglaments de Règim Intern per intentar regular i, si és el cas, sancionar determinats usos d'aquests mitjans. Sempre fina allà on l'escola pot arribar i n'és coneixedora.

Per tant, des de les escoles, no s'han de minimitzar la importància, ja que en alguns casos pot provocar danys greus a la "víctima", però cal ser molt conscients de les limitacions a l'hora d'actuar-hi. Cal estar-ne atents i actuar preventivament per influir sobretot en la conducta dels nostres alumnes i el seu capteniment quotidià, més que no pas intentant controlar uns mitjans que estan fora del nostre abast i l'ús dels quals es produeix majoritàriament fora de l'escola. No podem combatre contra els mitjans sinó educant als que en fan ús.

Col·lectivament hi ha altres coses a fer i s'estan fent, però no cal parlar-ne tot el dia, ja que hem d'evitar sobretot que els intents de combatre el fenomen no el facin sinó créixer. La "denúncia" dels mitjans de comunicació, més o menys alimentada per tots plegats, no ha fet més que disparar i fer créixer el fenomen a base de popularitzar-ne les eines i els nous aplicatius, fet que caldria evitar al tractar el tema en qualsevol dels àmbits.